

میان
کاره
Ketabton.com
ادبی ټوپی

آیان مروند

ماتم کدھ

ڙبارن او راچولوونکى

آيان مروند

کتاب پېژندنه

د کتاب نوم: ماتم کده

ژبارن: آیان مروند

کمپوز: په خپله ليکوال

دیزاین چارې: په خپله ليکوال

بریښنالیک: ayaansafi64@gmail.com

اړیکه: 0770159565

چاپ وار: لومړۍ

چاپ کال: ۱۴۰۲

د کتاب ټول حقوق د ليکوال سره خوندي دي

دالی

هغې مینې ته چې زه ورسه

دېرہ مینه لرم

اے!

د زوو په کوڅو کې مې

د ډرہ مشکوک قدم

نه ۹۰

پرته له تا بل څو پکې نه شې پیدا کولی!

گران دی، د هغه کس هیروں

چې د هغه لپاره دې

هر څوک او

هر څه هېر کړي وی!

د نځورو خندا

د هغوي د اوښکو

نه چېړو

د دوونکي ۹ ي

مینه لرل مه ليکي!

مه يې واي!

بلکې ثابتوي يې!

هغه کس پسپ خفه يم
چې فکر مې کاوه، رابه شي
او زما تنهائي ته به
د پای ټکي کېږدي
لكن راغي، ولاړ او زما ژوند ته
يې د پای ټکي کېښو!

ژوند وکړه او وختاند!
د هغه چا لپاره چې
ستا په خندا ژوند کوي
او ستا په ليدلو آرام پیدا کوي!

بیگا مې خوب لیده
چې بیرته راغلي وې
سھار چې ویبن
شوم صدقه مې ورکوھ!

که چيرې پوي شوم چې
اوښکې مې ستا د ڏوند
گلاب ته اوږد ورکوي
نو زو به هميشه ڙاړم تر خو
ته ڏوند ورکوي!

خدايە!

خاطر مې غوبنت

نه خاطري

ما بد ۹۹يل

که تا بد ۋاۋىرېدل!

تۈلپ نىز تە مې ۹۹يل

چې مىنە ۋىسىز نە لرم

مگەر خان

تە خە ۹۹ايىم!

اے!
او سن دې چې
هم ناخاپه ۹۹ ینم
خدای شته چې په کوم
آسمان کې الوزم!

اے! کله کله فکر کوم
چې دا زړه
مې په نړۍ
کې تر ټولو
. غمجن زړه دی.

اڻ خدايَه!

نور ستا په دې نړۍ کې په

هیچا هم باو، نشته، راخه!

يو ځای قدم ۹۹ هه

سگرٿت زما او باران ستا

هغه څوک چې

هېڅکله مې

يو ازې نه پېږدي

هغه ٿه يې!

اڻ خدايَه مننه!

اې کاش!

خوشالی

هم لکه مرگ

چې د ټولو

په برخه وای!

نه پوهېږم ولې؟

کله چې د خوشالی کيلی

پیدا کړم نو ژوند

خپل قلف بدل کړي!

خومنه بشه ده گنه!

چې انسان هر ۹ درخ

له یو کس سره

مینه وکړي، نه هر ۹ درخ له

یو نوي کس سره!

هېږو به دې کړم

اما هیڅکله

به دې ۹ نه بېنیم!!!

خومزه جالبه ده، کنه!
بئه پوهېرم چې تاته نه شم (سیدلی،
خو بیا دې هم لیونی یم!!!

بې علته مینه درسه لرم!
حکه کومه مینه چې
علت ولري، يا خو ريا وي، يا احترام.

تا ڏمنه کړي ۵۹، چې هره شپه به دې
یادووم! يا ته بدله شوې،
يا ستاسو بنار کې شپه نه راخي!

کله چې تلله نو راته ویپ ویل،

تا هم بیایم!

وړته وړمې ویل چېږي؟

ویپ ویل: زما له یاده!

وخت وشو،

بې دلیله مسکا کوم!

بې ساري مینه کوم!

اے!

په باان کې دواړه ګرځو

خو فرق دډمه دی

چې ته له یار سره

او زه له یاد سره!

اے!

ستا خندا

زما نړۍ ده

نو تل خاندہ، ګني

زما نړۍ به

وړانه او وړجاړه شي!!!

اې کاش!

خنگه مې چې له لاسه ۹۹ تې،

همداسې مې له زړه هم ټلي واي!

اې!

نن يې راته پېغور راکړ چې

که مینه يې درسه لرلی!

نو نه به تلل!

يۇ ۋە ھەغئە ھەم
لارى جدا كۈرۈنى
كاش زما پە زۇھ كې
رسانىتىن لە خەدایە
بل ھېيڭى ھۇك ھەم نە وائى!

د مىنپى ھېيڭى يۇ
تۆپ ھەم نە
(غىزىي،
يا يې ھاي پاتې
كىرىي او يا يې ياد!

اوېشكىپ خە دىي

اۋە ۱٪

احساس ۹۹٪

پە بازان كې گرخىدل

مې ھكە خوبىن دى،

چې څوک زما اوېشكىپ نه گورى!

خدايه! چې دا شرط
دې ګېښود چې
مینان دې یو بل ته نه (سیږی،
نو بیا دې ولې زړونه پیداکړل?
يعني (موږ، د مئينو گناه
د ۵۰ ۵۰ ۵۰، چې بې د ډځه سوزو!

دا ژوند هم څه عجیبه دی!
په چا مې چې
لاس ګېښود،
نو تر پښو
لاندې یې کړم...

تا (بستیا ۹ یلی ۹۹ چې

زمونږ اړیکه د څنځیر

په خیز د ۵۰!

ما تاته لاس درکړ

او تا نوو ۹ ته!

خدايیه! و مې بښه

کو مو زړو دې چې

اماںت راکړۍ و

۹۰ مې نه شو ساتلی!

چا چې یوازې پېښوچې، نو ۹۰۶۹ ایه!

ما نه، تا ۹ بایللہ

حکه ما هغه خوک

له لاسه ۹ دکړ چې

له ماسره یې مینه نه دلوده

او تا هغه خوک له لاسه ۹ دکړ چې

تاسه یې چې مینه دلوده!!

ڏوند راته یو سنه

درس دا راکړ،

چې هیڅ خوک

هم د هغه

د خبرو په خبر نه ۹ یه!

حینې زخمونه باید درمان شي،
ترخو وکولى شو، ژوند تە ادامە ۋوڭۇ،
مگر حینې زخمونه باید
همداسې پېرىجى،
ترخو خپله لار ۋوڭە نە كۈۋا!

خدای!

قیامت سبا تە دى
ۋلې نن سوزۇ!!!

ڏوند یې د(ته ۾ ای نه،

د(تھ بنايی یې!

نو تل پام کوھا!

مینه درسه لرم: ۾يل یې درې ٿانيٻو وخت نيسی،

توضبع کول یې درې ساعته،

لكن ٿابتول یې ٿول عمر!

دګمهه مینه دوسمه لرم،
چې کله کله شک راته پیدا شي،
چې په غوړ کې به يې راته د آذان
پرڅای ستا نوم اخیستي وي؟

کله چې مې شوم!
نو تابوت مې دې هغه خلکو پر اوږد
کېږدئ! چې زه يې پړښۍ،
ځګه چې پوي شي، زه دګمهه دروند بار نه مو!

په دې نړۍ کې د ۰۹۰۷۰ ډانډه پېژنمه

یو ته چې هېڅ

دې زما مینه و نه لیدله

او یو زه چې ستا

په خير انسان مې ونه لید!

۷

د هغه چا سره چې مینه لري،

هیڅکله پړي د زيات

وخت لپاره مه غږسو کېږو!

ځګه چې هغه بیا ستا نه بې غږ

ژوند زده کوي!

اڻي ره!

بلد نه یم، چې ٿه دڄته ڏوایم؟

بسن د زڳو خبرو ٿئ

مي یو ٿل غوړ شه!

اڻي ره!

نور د ڙوند

نه ستری یم!

يا یې (اڳو،

يا مې واخله!

کومه ۹ رخ چې مړ شو،
 که چا پوښته و ګړه چې
 دا تابوت يې ولې دومنه دروند دي؟
 ۹۶تے ۹۷ایه!
 خوانیمرگ له چېرو هيلو
 سره يې دفن کوو!

دا انصاف دي؟

کله کله دنیا دومنه کوچنی شي،
 چې د انسانانو د دوباره ليدلو
 نه انسان ستوي شي، اما کله کله
 دنیا دومنه لویه شي، چې یو کس
 پسې لیونی گرخو او پیدا کولی يې نه شو!

د ڏوند بدھ کيسه دڦ^۱
هٻڪله چاٿه مه کوه!
ڇڪه که ته ڀي هٻه ڪڙي،
هغه ڀي دريادوهي!

اڳيا نشته له انسانانو
امتحان واخلي!
د وخت په تٻريڊو سره
خپله امتحان درکوي!

خومره ارامه شپه ٥٥!

لکه خوک چې په دې

نړی کې نه ډی،

يا شاید زه د چا په نړی کې نه یم؟

راخه نن قدم ۹۹ هه!

ټه له یار سرو،

و له یاد سرو،

وای هنداره احساس نه لری!

نن یې نم نیولى ۋ

پې ۋ مې ليكل چې

«مینه دىرسە لرم»

آرامە او به شۇھ!

لە او رەمپۇنلىق مینە خە دە ٦٥ یې ۋىل

لە ما چېھ سوزۇزنىڭي دە!

لە گلەمپۇنلىق مینە خە دە ٦٥ یې ۋىل

لە ما چېھ بېكلى دە!

اې کاش دا د تنهايی ورخې
هم د هغو ورخو په خبر ګړۍ او
چې له تاسره مې تېږي کړي دي!

خکرمه کاوه،

ته هم بدندې!

لکن

ته هم درد وړې!

بې چاھە گل خرڅوونکى

یواحېنى شخص دی، چې كله هم کور ته د گلانو سره

د ننه شي، نو

تول خواشيني کيږي!

مینتوب درد نه لري!

بلکې د هغه چا سره

مینه لرل درد لري،

چې ستا د مینې په

قدر نه پوهېږي!

مخکی له دې چې د چا زړه هات کړې

نو لومړۍ فکر ټکه!

چې آیا دې زړه کې

خو به زه نه يم؟

هیڅکله له چا سره زړه مه ټه!

حکه دا نړۍ دومنه کوچنی ده، چې د ۰۹۰ زړونه له

يو بل سره نه ځایږي

او که له چا سره دې زړه ټه،

نو هېڅکله یې مه خوشی کوه! حکه چې

دا نړۍ دومنه لویه ده، چې بیا به یې

هېڅکله پیدا نه کړې!

بې حدە مە مىن كېزە

بې حدە باۋر مە كۈھ

بې حدە مىنە مە كۈھ

خُكىھ چې ھەمدا «بې حدە» بە

دې يۇھۇم بې حدە سۈزۈي

اې كاش!

تە پوهيدلى كله چې ۋيم يوازى يم

يعنى تا نلرم

تە مې نە يادېږي
بلکې هغه څوک مې يادېږي
چې فکر مې کاوه تە يې!

ڦمنه دې راسره ڪري ٥٩
چې هيٺکله به دې يوازې پرې نېدەم
اوسم چېرتە يې ٦٦٦

موهون شو
وند تيرېږي
خو بس نە تيرېږي

کاش زړنټ د مره پاک و ی

چې «مینه د مسرو لرم» ويلو ته

د قسم خوړلو اړتیا نه و ی

ای!

په دې کې (ما تېروتنه نه و ۵۹

ته په خپلوا پښو زما خوا ته راغلې!

شپږ ستری

لكن هه له شپې

چې ستری

خینپ خلک باید هېر
کۈو پە يو سادە دليل
«ھەۋە زما لە راتلونكىي سىرە كۆمە اۇرىكە نە لرى»

شۇمندە يەم
چې اوس ھە ستا نە
بغىر ساھ اخلم

خىنگە مې چې لە ھېيلو تېر شوې
نو اې رې! لە
گناھونو مې ھەم تېر شە

لومړۍ څل ندي چې ڙاډ

لومړۍ څل دی

چې ڙا مې نه آراموي

په دې نړی کې

چاته د لاسونو

انتظار مه کوئ چې

اوښکې به مو پاکې کړي

نو خپلې اوښکې مو په خپله پاکې کړي

ټول تیریدونکي دی

دا ۹ رخچ دې

زه یوھ لویه غلطی گنم

چې په ڏوند کې

مې کړي ۵۰

ما نه ۹۰ سته مهمان ند

چې چا دې په زه کې

حای پیداکړ

د لیوانو پاتې شواني

فقط سپیان ۹۶

پوی شه نور!

دا شپې نه دی چې او جو دی دی

بلکې دا ته يې چې يوازې يې

همیشہ د هغه چا سره

د زړو د ګډ شریک کړو

چې د ټولیان ټولري

ا:زړو

ګډ:د

په ڙوند کې دا څلور شیان

هیڅکله مه ماتوه

باو، و عدد، اړیکه او زړو

ځکه د دې ماتیدل غږ نه لري

مګر درد چې لري

هغه شیبه راباندې څومره

سخته تېره شووه

چې ۹ (تہ ۹ مې ۹ یل:

که رانه لري شوې مړ کېږم

۹ یې خندل او راته ۹ یې ۹ یل:

ستا ڙوند ته هیڅ اړتیا نه لرم

اې!

بې لە تا ڙوندی یم

مگر بې لە تا ڙوند

نشم کولای

لاسونه مې ڪلک ۾ نیسنه!

دلته ڇڳو زما او ستا

په جدائی شرط تېلی

کله کله مې
هغه وخت پسې
چېر زړو خفه شې
چېر ته مې
هیڅ نه پېژندې

کله چې مې شوم
نو لیدلو ته مې مه راځه!
خکه کله چې ټوندې مو
ما دزته هغه وخت اړتیا درلډو

وایی کله چې بادان اوږي

نو د خاوهو بوي پورته کېږي

اما دلته خو د خاطرو

بوي پورته کېږي؟

ګل خرڅوونکي په عاجزي ۹۹ویل

ښاغليه ګلان واخله!

ما ورته ۹۹ویل: چا لپاره یې واخلم؟

ګل خرڅوونکي ۹۹ویل: خپلې مینې لپاره یې واخله!

ما ورته ۹۹ویل: که زما مينه یې خپلې مینې ته ورکړي بیا؟

ګل خرڅوونکي ۹۹ویل: وښته ښاغليه زه خپل ګلان

درباندې نه خرڅوو!

«مینه درسه لرم!»

دا یواخینی

خبره ۵۰

چې بېرته يې

نه اخلم

اې کاش!

پوهیدای

د هرچا زړو زړو نه یو

زه مې په خپل زه ۾ ياره

مات شو

لوبه ۾ رسهه ۾ شوهه

دوكهه ۾ رسهه ۾ شوهه

اما او سن هم کار کوي

و ده ليدل!

انسانان خومره زه یو

له بل خخه

ستړي ګيرې

اے!

دلته پرته

ستا له لری و الی داسمه

نور خوک نشته

دند لری

هغه چاته د ويلو

لپاره خبری نه لری

چې پړن دې تولې

خبرې د هغه لپاره کولې

افسوس

د هغه کارونو لپاره نه

چې غلط مې کړي

بلکې د هغه بنو

کارونو لپاره چې

چې د غلطو خلکو

لپاره مې کړي

خینې وخت يې

باید ونه وايې

خینې وخت يې باید واوړې

خینې خبرې

کله چې مې له خدايې مرګ وغوبست!

اته ۹ یې ۹ یل
که تاته مرگ د رکوم
نو هغه ته خه ۹ رکوم
چې له ما یې ته غونبنتی یې

♥ ♥

د ژوند تر ټولو لوی بد
کله چې یې ۹ غواړو
کله چې یې ۹ نشو کولای
اما کله چې ۹ ته ۹ رسیږو
نو بیا اته هیڅ ارزښت نه لري

وخت بدل نشو

بلکی هغه انسانان

ی پ بدل کړل

چې هیڅکله مې فکر نه کاوه

چې هغوي به بدل شي

کله چې خدای ستاسو

د ساتنې لپاره کوم څوک

له تاسو نه لیرې کوي

نو هیڅکله یې په پاتې کیدو

تینګار مه کوه

اے!

د نیمې شپې چې ۋېش شم

تا ۋلتۇم لەن خان

د بل چا پە غېر كې پىداكەم

خدايە!

د وزخ تە ازتىيا نىشتە

مۇنىڭ انسانان يو بل

تىرىدى چۈ

سوزۇۋۇ!

اے!

یو وخت به مې

نشتون حسن کړې

او د قبر خاړوړه

به مې په سوک ۹۹ ههې

او و به وايې پاڅېږه

(ه بېرته راغلم !

خینې کسان مه ټوروۍ

د خینو کسانو ټورول څو ژانې وخت نیسي

لکن جبران کول یې ګلونه

اے زە!

ارامه اسۋىد

ھغى سىتا نە بغېر آرامه دە!

دەد يعنى!

وخت وشۇ چې

ھغى نىشتە(:

ای خدایہ!

تاته غږ کوم څکه چې په دې

دنیا کی یو غیر بل غیر تھے نہ (سیجی)

او تا ۾ چي زو ريدونکي يم

لاسونه می خپلو هيلو ته نه (سيږي)

هغه چېرى لرى دى

لکن د صبر شنه و نه مې وايې

میں لے شتے

سُنْنَةِ عَوْنَى

الله شتبه

او سپ یا نه او سپ

دا شپې تېرىجى

لەن دا شپې چىرتە

او هغە شپې چېرەتە

ای!

پە زۇھ مې لاس مە گەن

چې لاس

بە دې ۋەسۈزىجى

په دې نړۍ کې له هیچا سره

زړه مه تړه

حتى خپل سیوری دې

هم په تیاره کې

یوازې پړېږدې

غم مو خپله پیداکوي

نو د خوشاليو

په لته کې اوسمے

اڑینه ده چې په ژوند کې

خینې خلک ورک کرو

تر خو خپل ٿان پیدا کرو

که ڪله دې احساس ڪڙه چې

پاتپ کيدل دې

سخت دې

بهترین کار تلل دې

که چا در خخه پوښته و کړه چې

ټوند یعنې خه ؟

خاړۍ په موټي کې راواخله

او پف یې کړه

له زړه سره مې پام کوه

چې مات نشي در خخه

زما د زړه په خاطر نه

بلکې ستا په خاطر چې

په هغه زړه کې ته یې

راخې!
پوهېږم چې حتماً راخې
خو هغه وخت چې کله
مې په سېینه ټوټه کې
د قبر غېږي
ته وسپارې
خو هغه وخت به بیا
هر څه بې معنۍ

موده وشوه لاسونه مې
د چایو په پیاله ګرم کوم
دا د تنهای اوچ ندی! ۶۶۶

لہ بوجا می ۹ پوښتل

مینه یعنی څه

۹ یې ۹ یل: هغه چې

۹ یې بوجا کړم

کرکه لرم له هغو ۹ رخو

چې نه پوهېږم

د د می څه دی

خپلی سترگی هې
په ړانده خرڅوم ترڅو
بیا دې هیڅکله دا درو غجنه خبره ونه ګوړه

د زړو خبره دې نن ۹۹ایه
چې د زړو خبره شي
که سبا دې ۹۹ یله
نو بیا د زړو دره کېږي

دا ۹ (خُب تیریزی

لکن زه له دې

و رخو نه تېرېزم

زه چې یوازې یم په دې نه یم خفه

بلکې په دې خفه یم چې

ته خنگه داسې شخص وختې

اے!

کله چې هم له چا څخه

د مینې ګلمه ۹۰۹۰

نو بې اختیاره څریکه

مې په زړه کې تیره شي

اے!

تا به زه هغه

وخت هېره کړم

کله چې خپل

خان هېره کړم

حکه زما خان ته يې

آرامه سندري
او ستا په جدائي
او بسکي تو يول دا بيا
چېره مزه لري

که غواړي زما د ڙوند په اړو
خبره شې سترګې
دې پټپ کړه
کومه تياره چې گورې
همدا زما ڙوند دې

مینه چې خوړ نوم دی

خوستا مینه دوهره ترڅه ۵۹

چې د ټوند ټول

خواړه یې رانه واخیستل

مینه د نړۍ جوړونکي ۵۵

خو برعکس تا زما

نړۍ ورانه کړو

زه تاسره د مینې
لرلو لپاره تر هر حد تبر شوم
حکه کومه مینه چې حد ولري
هغه مینه مینه نه وي

وايي که چېرې يوه مسکا لري نه
خپلې مينې
ته يې ورکړئ
تا مسکا هم يوډه
او ته هم لاعې

که له کوم چا سره مینه
لری نو همداسپی بی
پرپردھ که راغی نو پوی شه
چې مینه دسره لري
او که رانغی نو پوی شه
چې هیخ ستا لپاره نه

له مینې پرته ببننې نشتې
او له ببننې پرته مینه
نو راشې و به دې بسم
او سن هم دسره مینه لرم

وایی یوازیتوب دوزخ دی

نو ای!

ما له دی دوزخ خه و گووو

له هرچا سره مې

کولای شوی

مینه و کړم

خو که مینه مې له

تا پیل کړي نه و

خومره بنسه!

په دې غمجن ماحول کې

چې په ما تیریږي

بیا هم ته خاندې

خینې وخت ته

خینې وخت ستا یاد

دا خو به ما ۹۹ ژني

خینې ۋخت يو گس

صرف يو گس

باعث دەپ گرخى

چې ته يې پە حمكە باندې ڈوند

کولو ته پريىنى يې

نه اكسىجن

باراني

لمزىدە

٩(بې)

خە توپىر كويى

چې ته اوسي ھوا ھميشه بىسايسىتە ٥

شاید زما ساه وی

چې په دې نړۍ کې تر اوسته

پاتې يم اما

پرته له شکه چې

ته يوازینې دلليل يې

چې زه ساه اخلم

هرڅه مې

امتحان کړل

ڙوا، سگرت، د خوب ګولی

مستې سندري، اړو هو، نوي ملګري...

لكن زه مې نشو پوي

هغه تا غواړي تا!!!

اے!

حینې وخت له ځانه

لاسونه تاو کړم

او ۹۹ ایم

لیونیه ته خو یوازې نه یې

د ۵۰ ګرسه یم

که ځنگل هم

وی نو مړ به شي

لكن زما زړه

سوزې او سوزې

اوسم مې له تنهاي
سره مینه پیدا شوي
حکه هغه ستا غوندې
بې وفا نه ده
چېر خيانات مې هم ورسره وکړ
لكن بیا هم نه دانه خی

خلک وايي: يو ساعت يعني شپږته د قيقې
يوه دقيقه يعني شپږته سانيې
لكن هيچا هم ونه ويل چې
پرته له تا شپږته ثانې پ يعني
شپږته كاله

خدایه!

هرخوک له تا غواړي چې
یو خو ورکړي لکن زه غواړم
له ما یې واخلي هغه غم
چې هغې
دا کوي!

ای!

د شپې چې کله ویده کېږي
نو یوه لحظه یوازې
یوه لحظه زما په اړه فکر کو
ڏمنه ده چې بېړته به را خې

زهه مې!

هغه خبرو پسې خفه دی

چې له یو بل سره مو کولي

لکن ستړي کیدو به نه

اې!

دا بې دليله اوښکې

مې چې پرمخ بهمیري

دا د زهه تنګي

اوښکې ندي

د بې کسى اوښکې دی

اے!

له تایپ څه پته

او سن مې هم

بې دلیله زړه د(پسې

خ ف ت د

شپې مې له خپل ځان

سرو تبرې کړې

هر څوک چې لار بیا بېرته رانګي

اے!

نن مې زو چېر تنگ دی

غواړم والوژم

د اسې خای ته

چې بیا هیڅکله بېرته

دانشم

اے!

که تللو دې مړ نه کړم

نو ستا خاطرې مې

هم نه وړنۍ

بې غږمه اوسمه

کله مې چې له لاسه

وړکړي نو اوښکې مې

نه کړي تویې

حکه ما خپلې ټولې

اوښکې ستا د لاسن ته راولو لپاره

تویې کړي وړ

اې کاش

د زړو پرڅای مې

غາړو تنګه شوی وړ

چې ساه مې نه اخیستنى

خلاص

هر کله چې د چا له لاسه

ناراحتنه شوې

نو یوه لحظه یې

په نه شتون

فکر وکړه

اې ربه!

(زه مې تنگ دی

تا ویلی ۹۹ چې د انتخاب حق

لري نو بیا ولې مې

انتخاب په خنګ کې نشته

دروازه لري او بندو شوه
لکه چې باد بیا توکي راسره کوي
ستا د راتللو
تمثيل کوي!

په نړۍ کې ترټولو ځوړه کلمه «ا»
«LOVE» کلمه ځوړه کلمه «YOU»
په نړۍ کې ترټولو ځوړه کس «YOU»
«I LOVE YOU» نو

باران چې اوری
ته مې چېله یادېږي
بغېر له چتری
په باران کې قدم ۹ هم
زه تا یادوام
او آسمان ڙاڳي

هغه ۹۰
په خپله تنهاي
کې ۹۰ ب ۹۰ چې
د سگرت پرخای يې
خپل ٿان وغورخاوه

اے!

سپین می شول

د سر هغه و یېنستان

چې ۋېل بە دې:

پە ټولە دنيا يې ھم نە رکوم

اے!

اوسم می پە هغه لارە

بېرتە راتللو تە

زۇھ نە كېرىي

پە كۈمى لارە چې

تە راسىھ يو ھائى تللى ۋې!

کوم کس

چې نن له تاسره خاندې

هغه کس سبا پر تا

خاندې مطمین اوسم

د زوه په دروازه مې ولیکل

ننوتل منع دي

mine راغله او د ننه شوو

او ۹ يې ۹ يل

«زه د چا اجازې ته اړتیا نه لرم»

اے!

ستا شتون کې مې

لە ڙوند سره لوبې کولې

او سن چې نه يې

ڙوند لە ماسره

لوبې کوي

يې پوبنسل ڙوند یعنې خه؟

لنجهو کې مې ۹۰۶۰يل

چې د غمونه

تكليفونه

ستريا ۹۹ او ۹۰۶۰

د ۹۰۶۰ نوم ڙوند دی!

اے!

او سن هم ستاسو

له کو خی تبریزم

خو لو پیزم نه

حکه چې حمکې ته گو رم

اے!

د ډرمه راته گرانه وړی

چې بغږ له تا

مې یوه لحظه احساس

کړه فکر مې وکړ

چې ګلونه کېږي یوازې یم

اے!

خبرې دې دومنه خوږې دې

چې زړه مې غواړي

ستا خبرې بندکل کړم

زو او ته!

کله چې

د یو بل په

خنګ کې او سو

نو دا د نیا تر ټولو

بندکلی ترکیب دې

د مینې په کوڅه ورغلام
يو بوچا سړۍ راباندې (اغي)
ویل مه څه لاره بنده ۵۰
ما يې خبرې ته غوره ونه نیو لاره
لاره په رسنټیا بنده وړ بېرته چې راتلم نو بوچا شوی ۵۹

خیانت مې ندی کړی

کېله مه کوه!

کله چې تا پرسنډم

نو هغه رانه غېږ تاو کړو

ترڅو ونه لوړم

له مین يې و پوښتل

مینه غم دی که خوشالی؟

په دیوال يې سر کېښود

و يې ويل: انتظار

مینه يعني

کوم وخت چې

اسان د خان نه

چې د هغه په اړه فکر کوي

اوسم دې چې
کومې بنکلی سترگې
پرائیستې
د همدې سترګو
په یاد بیگا کوم چا
خپلې سترگې پتې کړي ټو

د یو چا یادوں زړو غواړي
نه دليل
نو بې دليله دې
د زړو نه یادو

اې!

له ٿانه ڇٻ لري

لام

ترخو تاته ۾ (سڀم)

او سن نه ٿه زما شوي

او نه ڙه د ٿان

اې!

غپيوه دي نه گرمي ده نه سايوه

ستا غپيوه!

د كال څلور فصله دي

کله چې تللې
نو کاش زما سترگې
دې هم له خانه سره
یو یو یو
ترڅو زما سترگې
ستا د دیدن تړی نه واي

د ڙوند ټول داستان مې
یوازې په دې جمله کې
(اغونج د)

«هغه شته لکن زما سره نه»

کوم وخت چې دې

د ټوند لارې جدا کړې

خدای شته

ما له ځان سره

ېږ څه ټویل

ای!

غږ دسته نه کوم

چې بېسته راش

که مهم

نو خپله به راش

تر ټولو
بنگلی نړی تا
جوه ګړي
دلته په زوه کې مې
چې ته پکې اوسي

نن مې یو مین
ولید چې
خپل سیوری سره یې
خبرې کولې
نو هغه بیچاره به
څوهره درد تیروی ګله چې آسمان و دیج یې

موټوان ٩ درېد له موټه يې

سر راویست ٩ يې ٩يل:

يوازې يې ٦٦٦

موسک شوم ٩ دته ٩ مې ٩يل:

له چې ٩ خته

اې ربه ٩ مې بښه!

د هغه دردؤنو لپاره

چې ستا په لاره کې

مې تېر نه کړل....!!!

کاش خدای ویلی وی

ستوی دی گرم نور

واخله دا یې هم ستا

ای!

تے پوهېږي

چې ستا په

نشتون کې دا ۹ رخې

رباندې څو مره اوږدې شوي

اے ربه!

تە مې مل اوسم

کە چېزتە ستا نړۍ

کې رانه څه ماتېږي

بسن چې زډو نه ټوي

د رته ليکم يې چې

«يادېږي مې»

مه ډايه چې تکرارې خبره ۵۵

شاید یوه ډو ډونه ټو سه

چې تکرار يې ګډ

(سامی)

یې د ۹۰ مهه بېکلی نه

لكن د بېرته تللوا لارهه یې چې ۵۰ نې

سم کړي ۵۰

بېرته لارهه

ای!

د لاسونو گوټې دې په

فرض راکړه

ستا د راتللوا شیبې

پرې شماره

اے!

ستا احساس

بیا په خپله

غېړه کې واخیستم

نه پوهېږم چېرته مې ۹۶

غږ يې لار

تصویر يې لار

لکن

خاطرې يې تل پاتې دې

زهه مې لړ جنت غواړي

څو لخظې دې

غېړه په قرض راکولای شې!!

اې کاش

څوک چې تله نو

دا خاطرې يې چې هم

له ټان سره ټولولی

او بیا تللى

دا زوھ مې

چک دی چې چک

د ګړه چک دی چې

یو څه یې د سترګو

هم تویېږي

ڏڻڻ ڏڻ ڏڻ ده ڏوند

که ڏوند خندا دی نو بیا ولې ڏاڳولې

که ڏوند ڇرا دی نو بیا ولې خاندڙو

که ڏوند مرگ دی نو بیا ولې ڏوند کوکو

که ڏوند ڏوند دی نو بیا ولې مړه کېږو

که ڏوند مینه ده نو ولې ۾ (تنه نه سیږو)

که ڏوند مینه نده نو بیا ولې مینېږو

هیڅکله یې د بېرته د اټګ دوغا

مه کوه!

شاید کوم وخت راشی

خو هغه به نه ټو چې تللى ټ

ای!

که کومه ټو رخ داغله

چې زو نه مه نه وصیت ده کوم!

بښه او سه

له هغه بښه

چې ما ټو رسهه مینه کوله

خینې وخت مې

د ۾ مره يادیږي

چې زه مې غواړي وې گوړ

که د بل په خنګ کې هم وړ

اې!

ڙوند درې لحظې دی

ستا ليدل

ستا خندل

ستا غېړ کې نیول

اے!

دکھلے تو او داتللو

نه مې نور زړه تنګ شو

یه مه راخه

او یا چې راغلې نو بیا مه خه

اے!

که کومه ۹ رخ لای او بېته راونگرځیدې

نو د انتظار ڦمنه نشم د رسه کولای

لكن یوه غوبښته درنه لم!

کله چې هم راغلې نو

یوه گیجی گلان مې قبر ته ضرور دا ۹۰

خینپ خلک په نړۍ
کې شتون نه لري
بلکې هغوي خپله
یوه نړۍ ۹

ای!
زه چې نه اوسم نه
نړۍ یوازې ما نه لري
لكن ته چې نه اوسي
زه یوه نړۍ نه لرم

اے!

که غواړي بېرته راشې

نو همغه ځای کې

د(تې په تمہ یم

کوم ځای کې دې چې

یواحې پریښی ۹۰ م او تللي ۹۰

مینه دې

تل له هغه

چاسره ۹۹ یشن!

چې پوهېږي

هغه یې له چاسره نه ۹ یشني

هرو ورخ له خان سره

ڏمنه گوم چې

سبا دې هبره مو

سها ر چې شي

نو خپله ڏمنه هبره گوم!

ستا ټول يادونه او خاطري

مي لري وغورخول

لكن زهه مي غلي 99يل:

«په ياد مي 50»

اے!

تول بسار ویده دی

یوازی زه

ستا فکر

ویبن ساتلی یم

هیڅکله له یوه انسان څخه

څپله هیله مه اخله!

شاید یواحینی هیله وی

چې دی یې لري

زما هیله ته وې

او سن چېرته یې

د هغه ڪس

د اتلو لارې ته

په تمہ یم چې

هغه له دې لارې

کېږو ستری د

ای!

که ته د بل هم شوې

نو بیا به هم

زما سره یې

خکه ڪلونه کيږي

چې زما په زوه کې اوسي

آبینه هم رانه
شکایت کوی
خوشاله خیره غواصی
هغه چې تا ټوږي!

ای!
هر څای کې چې یې
نو آسمان ته وګوره!
آراموي مې ځکه
که یوځای نه یو
نو آسمان خو مو یو دی!

د بنو عطرو خالی شیشه

هم بوی ۾ رکوی

لکه ستا خالی خای!

د تل به خبر یې تاته ليکم

ته چې!

له چا سره مینه لري

هغه لپاره یې ۾ وايه

نور بیا...

اخْلِيَّكُونَ:

www.4yok.com

www.beytoote.com

www.bisms.ir

www.parsnaz.com

نوری بیلا بیلی و یب پانپی

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library